

II.2 ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

... (το όργανο θα προσδιοριστεί)

1. **υπενθυμίζοντας ότι** η ανθρωπότητα και η φύση βρίσκονται σε κίνδυνο κι ότι, πιο συγκεκριμένα, οι αρνητικές επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος, η επιτάχυνση της απώλειας της βιοποικιλότητας, η υποβάθμιση των γαιών και των ωκεανών, συνιστούν παραβιάσεις των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ανθρώπων και ζωτική απειλή για τις σημερινές και τις μελλοντικές γενιές·
2. **διαπιστώνοντας ότι** η εξαιρετική σοβαρότητα της κατάστασης, που αποτελεί πηγή ανησυχίας για ολόκληρη την ανθρωπότητα, επιβάλλει την αναγνώριση νέων αρχών και νέων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων·
3. **υπενθυμίζοντας** την προσήλωσή της στις αρχές και τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται από την Οικουμενική Διακήρυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένης της ισότητας μεταξύ των γυναικών και των ανδρών, καθώς και στους σκοπούς και τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών·
4. **υπενθυμίζοντας** τη διακήρυξη της Στοκχόλμης για το περιβάλλον του 1972, τον Παγκόσμιο Χάρτη της Νέας Υόρκης για τη φύση του 1982, τη διακήρυξη του Ρίο για το περιβάλλον και την ανάπτυξη του 1992, τα ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών «Διακήρυξη της Χιλιετίας» του 2000 και «Το μέλλον που θέλουμε» του 2012·
5. **υπενθυμίζοντας ότι** ο ίδιος αυτός κίνδυνος αναγνωρίζεται από τους φορείς της κοινωνίας των πολιτών, ιδίως δε από τα δίκτυα προσώπων, οργανισμών, θεσμικών οργάνων και πόλεων στη Χάρτα της Γης του 2000·
6. **υπενθυμίζοντας ότι** η ανθρωπότητα, —που εμπεριέχει όλα τα άτομα και τις ανθρώπινες οργανώσεις— περιλαμβάνει τόσο τις παρελθούσες και τις παρούσες όσο και τις μελλοντικές γενιές, και ότι η συνέχεια της ανθρωπότητας εξαρτάται από αυτή τη διαγενεακή σχέση·
7. **επιβεβαιώνοντας ότι** η Γη, εστία της ανθρωπότητας, αποτελεί ένα σύνολο που χαρακτηρίζεται από αλληλεξάρτηση και ότι η ύπαρξη και το μέλλον της ανθρωπότητας είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με το φυσικό της περιβάλλον·
8. **όντας πεπεισμένη**, αφενός, ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα των ανθρώπων και οι υποχρεώσεις προστασίας της φύσης είναι εγγενώς αλληλένδετα και, αφετέρου, ότι έχει ουσιαστική σημασία να διατηρηθεί η καλή κατάσταση του περιβάλλοντος και να συνεχίσει να βελτιώνεται η ποιότητά του·

9. **λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη ευθύνη των σημερινών γενεών, ιδίως** δε των κρατών που έχουν την πρωταρχική ευθύνη στον τομέα αυτόν, αλλά και των λαών, των διακυβερνητικών οργανισμών, των επιχειρήσεων, κυρίως των πολυεθνικών εταιρειών, των μη κυβερνητικών οργανώσεων, των τοπικών αρχών και των ατόμων·
10. **λαμβάνοντας υπόψη** ότι η ιδιαίτερη αυτή ευθύνη συνεπάγεται υποχρεώσεις έναντι της ανθρωπότητας, και ότι αυτές οι υποχρεώσεις, όπως τα δικαιώματα αυτά, πρέπει να ασκούνται με δίκαια, δημοκρατικά, φιλικά προς το περιβάλλον και ειρηνικά μέσα·
11. **λαμβάνοντας υπόψη** ότι η αναγνώριση της αξιοπρέπειας που είναι σύμφυτη στην ανθρωπότητα και σε όλα τα μέλη της αποτελεί το θεμέλιο της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο·
12. **θεσπίζει** τις αρχές, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που ακολουθούν και υιοθετεί την παρούσα δήλωση:

I. Οι αρχές

Άρθρο 1:

Η αρχή της ενδογενεακής και διαγενεακής **υπευθυνότητας, ισότητας και αλληλεγγύης** απαιτεί από την ανθρώπινη οικογένεια, ιδίως δε από τα κράτη, να επιδιώκουν, με κοινό και διαφοροποιημένο τρόπο, την διαφύλαξη και διατήρηση της ανθρωπότητας και της Γης.

Άρθρο 2:

Η αρχή της αξιοπρέπειας της ανθρωπότητας και των μελών της συνεπάγεται την ικανοποίηση των βασικών τους αναγκών, καθώς και την προστασία των άυλων δικαιωμάτων τους. Κάθε γενιά διασφαλίζει τον διαχρονικό σεβασμό αυτής της αρχής.

Άρθρο 3:

Η αρχή της συνέχειας της ύπαρξης της ανθρωπότητας εγγυάται την διαφύλαξη και τη διατήρηση της ανθρωπότητας και της Γης, μέσω ανθρώπινων δραστηριοτήτων συνετών και φιλικών προς τη φύση —ιδίως προς τα έμβια όντα, τόσο τα ανθρώπινα όσο και τα μη ανθρώπινα— και της καταβολής κάθε δυνατής προσπάθειας ώστε να προλαμβάνονται όλες οι σοβαρές ή μη αναστρέψιμες διαγενεακές συνέπειες.

Άρθρο 4:

Η αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων με βάση τη γενιά διαφυλάσσει την ανθρωπότητα, ιδίως τις μελλοντικές γενιές, επιβάλλει δε οι δραστηριότητες ή τα μέτρα που θα λάβουν οι σημερινές γενιές

να μην έχουν ως αποτέλεσμα ή να μην διαιωνίσουν μια κατάσταση με υπερβολικά περιορισμένους πόρους ή επιλογές για τις μελλοντικές γενιές.

II. Τα δικαιώματα της ανθρωπότητας

Άρθρο 5:

Η ανθρωπότητα, όπως και το σύνολο των έμβιων ειδών, έχει δικαίωμα να ζει σε ένα υγιεινό περιβάλλον, περιβαλλοντικά βιώσιμο.

Άρθρο 6:

Η ανθρωπότητα έχει δικαίωμα σε μια υπεύθυνη, δίκαιη, αλληλέγγυα και βιώσιμη ανάπτυξη.

Άρθρο 7:

Η ανθρωπότητα έχει δικαίωμα στην προστασία της κοινής κληρονομιάς και της φυσικής και πολιτισμικής —υλικής και άυλης—, κληρονομιάς της.

Άρθρο 8:

Η ανθρωπότητα έχει δικαίωμα στην προστασία των κοινών αγαθών, ιδίως του αέρα, του νερού και του εδάφους, καθώς και στην καθολική και αποτελεσματική πρόσβαση στους ζωτικούς πόρους. Οι μελλοντικές γενιές έχουν δικαίωμα στη μεταβίβασή τους.

Άρθρο 9

Η ανθρωπότητα έχει δικαίωμα στην ειρήνη, ιδίως στην ειρηνική διευθέτηση των διαφορών και στην ανθρώπινη ασφάλεια στα επίπεδα του περιβάλλοντος, της διατροφής, της υγείας, της οικονομίας και της πολιτικής. Το δικαίωμα αυτό αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στη διαφύλαξη των διαδοχικών γενεών από τη μάστιγα του πολέμου.

Άρθρο 10:

Η ανθρωπότητα έχει δικαίωμα στην ελεύθερη επιλογή να καθορίζει το πεπρωμένο της. Το δικαίωμα αυτό ασκείται με συνεκτίμηση —στις συλλογικές επιλογές— της μακροπρόθεσμης διάστασης, ιδίως δε των ρυθμών που είναι εγγενείς στην ανθρωπότητα και την φύση.

III. Οι υποχρεώσεις έναντι της ανθρωπότητας

Άρθρο 11:

Οι σημερινές γενιές έχουν καθήκον να **διασφαλίζουν τον σεβασμό των δικαιωμάτων** της ανθρωπότητας, καθώς και του συνόλου των έμβιων ειδών. Ο σεβασμός των δικαιωμάτων της ανθρωπότητας και του ανθρώπου —τα οποία συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους— **ισχύει για τις διαδοχικές γενιές.**

Άρθρο 12:

Οι σημερινές γενιές, **θεματοφύλακες των πόρων, των οικολογικών ισορροπιών, της κοινής κληρονομιάς** και της φυσικής, πολιτισμικής —υλικής και άυλης—, κληρονομιάς, έχουν καθήκον να εξασφαλίσουν ότι το κληροδότημα αυτό θα διαφυλαχθεί και θα χρησιμοποιηθεί με σύνεση, με υπευθυνότητα και με δίκαιο τρόπο.

Άρθρο 13:

Για να διασφαλιστεί η διαίονιση της ζωής στη Γη, οι σημερινές γενιές έχουν καθήκον να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να **προστατευτούν η ατμόσφαιρα και οι κλιματικές ισορροπίες** και για να αποτραπούν όσο το δυνατόν περισσότερο **οι μετακινήσεις προσώπων** οι οποίες οφείλονται σε περιβαλλοντικούς παράγοντες, εάν δε αυτό δεν μπορεί να αποφευχθεί, να συνδράμουν τα πρόσωπα αυτά και να τους παράσχουν προστασία.

Άρθρο 14:

Οι σημερινές γενιές έχουν καθήκον να κατευθύνουν την **τεχνολογική και επιστημονική** πρόοδο προς τη διαφύλαξη και την υγεία τόσο του ανθρώπινου είδους όσο και των άλλων ειδών. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει, συγκεκριμένα, να εξασφαλίσουν ότι θα υπάρχει πρόσβαση στους βιολογικούς και γενετικούς πόρους και ότι η χρήση τους θα είναι σύμφωνη με την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, τις παραδοσιακές γνώσεις και τη διατήρηση της βιοποικιλότητας.

Άρθρο 15:

Τα κράτη και οι άλλοι δημόσιοι φορείς και παράγοντες έχουν την υποχρέωση να **λαμβάνουν υπόψη την μακροπρόθεσμη προοπτική** και να προωθούν μια ανθρώπινη και βιώσιμη ανάπτυξη. Η πιο πάνω υποχρέωση, όπως και οι αρχές, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που καθορίζονται στην παρούσα διακήρυξη, πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο **διδασκαλίας, εκπαίδευσης και υλοποίησης.**

naga 23/12/15 15:59

Commentaire [1]: αναφέρεται; το εφαρμόζεται δεν μου φαίνεται ορθό

Άρθρο 16:

Τα κράτη έχουν καθήκον να διασφαλίσουν την **αποτελεσματικότητα των αρχών, των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων** που καθορίζονται στην παρούσα δήλωση, μεταξύ άλλων θεσπίζοντας μηχανισμούς που να επιτρέπουν τη διασφάλιση της συμμόρφωσης.
